

اساس سوسیالیسم انسان است.

سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.

منصور حکمت

جایگاه رفرا ندوم در تحولات سیاسی ایران

۱- رفرا ندوم درون حکومت

فاتح بهرامی

رفرانوم یکی از مفاهیمی است که در صحنه سیاسی ایران توسط طیف های سیاسی متفاوت بعنوان یک ابزار در جهت تحقق اهداف آنها مورد تاکید قرار میگیرد. در درون رژیم، نه تنها گروه های دوقرادی که در اوج استیصال از رفرانوم بعنوان یک تهدید در مقابل جناح راست و آخرین سلاح در خدمت پروژه اصلاحاتشان یاد میکنند، بلکه حتی امثال عسکر اولادی مسلمان هم، مستقل از نیت او، برای خلع سلاح طرف مقابل از موافقت با رفرانوم حرف میزنند. در بیرون رژیم نیز از گروه های اپوزیسیون طرفدار رژیم تا جریان سلطنت طلب و رضا پهلوی و همچنین برخی سازمانهای دیگر به رفرانوم بعنوان اصلی ترین ابزار در جهت اصلاح حکومت یا تغییر آن تاکید میکنند.

جالب اینست که این طیف ناهمگون که هر کدام با دیگری بر سر شکل حکومت یا شیوه های اداره جامعه با همدیگر اختلاف دارند، رای مردم را در یک رفرانوم بنفع مردم و اهداف خود ارزیابی میکنند. همگی آقدر به مردم لطف دارند که حاضر هستند سرنوشت سیاسی خود را به رای مردم بسپارند و از فرط دمکرات بودن تسلیم رای مردم شوند! اما در این میان مردم با تعجب از این همه آزادمنشی رفرانومی بر بر نگاهشان میکنند و با این معما روبرو میشوند که چگونه که نظر هر کدام اگر به رای ما مراجعه کنند او را از صندوق در میاوریم؟ مثلا اگر آقای خاتمی یا دو خردادیهای دیگر به ما مراجعه کنند، ما در رفرانوم درخواستی آنان بنا به نوع سوالی که از ما میکنند، افزایش اختیارات رئیس جمهور یا حذف نظارت استصوابی شورای نگهبان یا حذف نقش ولایت فقیه مطلقه را پاسخ میدهم. و اگر آقای عسکر اولادی یا رهبر در مورد مثلا حکومت عدل علی و برچیدن فساد اقتصادی و فرهنگی بپرسند، رای به حکومت الله میدهم. و اگر آقای رضا پهلوی هم در مورد جمهوری یا مشروطه رفرانوم بخواهد که حتما حکومت شاهنشاهی را تحویل میدهم. و سوال اینست که این مردم چه جور انسانهایی هستند که هر کدام از این جریانات سیاسی حاضرند سرنوشتشان را به دست آنها بدهند و مردم هم پاسخ مثبت خدمتشان میدهند؟ بهر حال اگر هر کدام از رفرانوم طلبان به عقل و شعور مردم شک نکنند، قطعا اهداف سیاسی معینی را از مطرح کردن شعار رفرانوم دنبال میکنند که با حرکت مردم و نقش تعیین کننده آنان در تحولات سیاسی ایران مرتبط است. شعار رفرانوم در

انترناسیونال هفتگی ویژه

روز یکشنبه اول دیماه ۱۳۸۱ (۲۲ دسامبر ۲۰۰۲)

منتشر میشود:

قطعهنامه دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران درباره

"تضمین حق مردم در تعیین نظام حکومتی آینده ایران" و

"منشور آزادیهای سیاسی"

همراه با مصاحبه هائی با کورش مدرسی و حمید تقوائی

اطلاعیه پایانی نشست دفتر سیاسی حزب صفحه ۴

معلمان در تدارک اعتصاب

شهلا دانشفر

برای اعلام اعتصاب گسترده و سراسری خود هستند که از طریق آن مبارزه برای تحقق خواستههایشان را ادامه دهند. این اعتراضات در متن شرایط سیاسی امروز در ایران و بویژه بعد از تظاهرات چندین روزه دهها هزار نفر از دانشجویان در تهران و اصفهان و شیراز و مشهد و اهواز و تبریز و برخی شهرهای دیگر و همچنین با نزدیک شدن پایان سال و بالا گرفتن زرمزه های اعتراض در محیط ها و مراکز کارگری بر سر خواست افزایش دستمزد بدون شک بر شتاب اعتراضات توده ای در سطح جامعه خواهد افزود. معلمان فرصت را دریافته و خواهان خواستها و مطالبات خود هستند، باید در سطح وسیعی از مبارزات آنان حمایت کرد.

روشن است که معلمان بدلیل سالها خفقان و سرکوب از داشتن تشکل واقعی خویش، تشکلی که خواستههای رادیکال اکثریت عظیم آنها را انعکاس دهد و مبارزاتشان را هماهنگ و قدرتمند تر به پیش ببرد، محرومند. باید امیدوار بود که از دل مبارزات و اعتراضات جاری، معلمان بتدریج متشکل تر بیرون آیند و پایه های تشکلهای رادیکال و سراسری و پرقدرد خود را بنیان بگذارند.

کنگره دوم حزب کمونیست کارگری عراق برگزار شد

دستهای بهم زنجیر شده و صفوف فشرده به پیش رفتند و خواهان مطالبات خود شدند. نیروهای انتظامی دستور داشتند که با تمام قوا جلوی این حرکت را بگیرند و نگران از پیوستن مردم به صفوف معلمان بر هیچ کس رحم نکرده و پیر و جوان را میزدند. اما معلمان هنگامیکه در برابر حملات نیروهای رژیم ناگزیر شدند که متفرق شوند، با روحیه و عزم راسخ یکدیگر را به اجتماع بعدی دعوت میکردند. تجمع اعتراضی معلمان در روز ۲۲ آذر بار دیگر پتانسیل بالایی نیروی اعتراضی این بخش از جامعه را به نمایش گذاشت. شعارهای معلمان علیه تبعیض و نابرابری و فراخواندن مردم و کل جامعه به حمایت از پشتیبانی و پیوستن به صفوف اعتراضشان حاکی از رادیکالیسم این حرکت و هوشیاری بالای معلمان در تشخیص درست شرایط و پیگیری خواستها و مطالباتشان بود.

بنابال این حرکت معلمان تصمیم گرفتند روز ۲۶ آذر در مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع داشته باشند. در این روز معلمان بر سر قرار آمدند اما با اشغال منطقه توسط نیروهای ضد شورش تجمع آنان در مقابل مجلس انجام نگرفت، و هم اکنون بدست گرفتن ابزار موثر اعتصاب به موضوع بحث در میان معلمان تبدیل شده است. معلمان بدست و با هوشیاری به فکر اعتصاب افتاده اند و مترصد فرصت مناسبی

روز ۲۲ آذر ۴۰۰۰ معلم در تهران به خیابان آمدند و با فریادهای رسا خواستههای خویش را به همگان اعلام کردند. به میدان آمدن معلمان با خواست افزایش حقوقها و حق تشکل به اعتراضات جاری در سطح جامعه عمق بیشتری داد و به آن تداوم بخشید. این حرکت اعتراضی معلمان یکبار دیگر توجه جامعه را به سمت آنان جلب کرد.

در روز ۲۲ آذر علیرغم اینکه اجتماع معلمان از سوی وزارت آموزش و پرورش و خانه معلمان و غیره لغو شده و برگزاری هر گونه تجمعی غیرقانونی اعلام شده بود، و علیرغم اینکه اعلام کرده بودند که با هر گونه تجمعی در این روز شدیداً مقابله خواهد شد، معلمان تصمیم گرفتند به خیابان بیایند و با اعتراض خود بر روی خواستههایشان پافشاری کنند. اگرچه در این روز محل تجمع معلمان، پل حافظ در تهران، توسط نیروهای انتظامی رژیم و "کلاه کج ها" تحت کنترل و محاصره قرار گرفته بود، اما بیش از ۴۰۰۰ معلم تجمع کردند و علیه تبعیض و علیه نابرابری فریاد زدند و خواهان افزایش حقوقها، تسهیلاتی برای تامین مسکن، حق تشکل و دیگر مطالباتشان شدند. در این حرکت اعتراضی معلمان در برابر هجوم وحشیانه نیروهای سرکوبگر مسلح به باتوم ایستادند و علیرغم ضرب و شتم آنان و پرتاب گاز اشک آور بسویشان، معلمان همچنان با

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

کنگره دوم حزب کمونیست کارگری عراق با موفقیت برگزار شد

احمد شروع شد، و سپس وارد دستور جلسات رسمی شد که عبارت بودند از:

- ۱- گزارش کمیته مرکزی ۲- ادعای نامه علیه رژیم فاشیستی بعث و برقراری جمهوری سوسیالیستی در عراق ۳- ادعای نامه در باره ۱۰ سال سیاست و دخالت آمریکا در عراق ۴- جمع بندی از مبحث ضرورت آرایش سیاسی- حزبی جدید برای کمونیسم کارگری در عراق ۵- جمع بندی از اوضاع سیاسی کردستان در ۱۰ سال گذشته و حاکمیت ناسیونالیسم کرد ۶- قطعنامه در مورد ضرورت تشدید مبارزه بر علیه اسلام سیاسی ۷- قطعنامه در باره اوضاع دنیای عرب بعد از ۱۱ سپتامبر و وظایف حزب ۸- قرارها و قطعنامه ها ۹- انتخابات کمیته مرکزی

کنگره بعد از بحث و گفتگو در مورد دستور جلسات تصمیم گرفت که بخاطر فراوان بودن اسناد و قرارهای پیشنهادی و همچنین محدودیت زمانی، بندهای مربوط به ضرورت تشدید مبارزه با اسلام سیاسی، دنیای عرب بعد از ۱۱ سپتامبر و وظایف حزب، و قرارهای کوتاه را از دستور کار خود خارج و تصمیم در مورد آنها را به کمیته مرکزی منتخب بپسارد.

کنگره در مباحث مربوط به بیش از ۳۰ سال حاکمیت رژیم بعث و ۱۰ سال سیاست و دخالت آمریکا در عراق کلیات دو ادعای نامه سیاسی را تصویب نمود. همچنین قطعنامه ای را در مورد جمع بندی مبحث ضرورت آرایش جدید سیاسی حزبی برای کمونیسم کارگری در عراق و ادعای نامه ای سیاسی علیه ۱۰ سال حاکمیت احزاب ناسیونالیست کرد در کردستان را تصویب کرد. محور اصلی مباحثات کنگره که همه بندهای دستور جلسه را به هم پیوند می داد، عبارت بود از اوضاع و احوال حساس سیاسی جامعه عراق و کردستان و تغییر و تحولاتی که پیشروی

کنگره دوم حزب کمونیست کارگری عراق با شرکت اکثریت نمایندگان تشکیلات های حزب در کردستان، وسط و جنوب عراق و نمایندگان تشکیلات های حزب در کشورهای کانادا، استرالیا، انگلیس، آلمان، سوئد، نروژ، فنلاند، همچنین با شرکت تعدادی از مهمانان، در اواسط دسامبر در شهر سلیمانیه برگزار گردید. همچنانکه قبلاً به اطلاع عموم رسانده بودیم، قرار بود این کنگره بصورت علنی برگزار شود و شرکت در آن برای همه آزاد باشد. اما اتحادیه میهنی کردستان چند روز قبل از موعد برگزاری کنگره به مانع تشرافی بر سر راه برگزاری کنگره متوسل شد و سرانجام برگزاری کنگره را ممنوع اعلام کرد. بدین ترتیب قلدری و سیاست های ضد آزادی اتحادیه میهنی، محدودیتهایی را بر چگونگی برگزاری کنگره تحمیل کرد. این موضوع باعث شد، که اکثریت مهمانان از مردم و نمایندگان احزاب و گزارشگران روزنامه ها و نشریات، و شخصیت های سیاسی و روشنفکران، که حدود ۶۵۰ نفر بودند و برای شرکت در کنگره ثبت نام کرده بودند، نتوانند در کنگره حضور یابند.

ابتدا کنگره با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت در گرامیداشت جانبختگان راه آزادی و سوسیالیسم شروع شد. سپس مراسمی در گرامیداشت رفیق منصور حکمت متفکر بزرگ مارکسیست و رهبر جنبش کمونیستی دوره معاصر برگزار شد که به این مناسبت ریویار احمد دبیر کمیته مرکزی سخنان کوتاهی ایراد کرد.

بعد از تأیید اعتبار نامه نمایندگان، کنگره هیئت رئیسه را انتخاب کرد و سپس آئین نامه و دستور جلسات و روال پیشبرد کار کنگره تعیین گردید. کنگره با سخنرانی افتتاحیه ریویار

اطلاعیه پایانی نشست دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران

نشست دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران با شرکت اکثریت اعضای دفتر سیاسی و حمید تقوایی دبیر کمیته مرکزی در تاریخ ۱۶ و ۱۷ دسامبر ۲۰۰۲ (۲۵ و ۲۶ آذرماه ۱۳۸۱) تشکیل شد. در این جلسه اسناد تهیه شده توسط کمیسیون منتخب اجلاس گذشته دفتر سیاسی در رابطه با اوضاع سیاسی ایران و همچنین تاریخ پلنوم کمیته مرکزی مورد بحث قرار گرفتند. در بحث اوضاع سیاسی ایران، دفتر سیاسی بعد از بحث تفصیلی در مورد اسناد پیشنهادی کمیسیون دو سند "قطعنامه در باره تضمین حق مردم در تعیین نظام حکومتی آینده ایران" و "مشور آزادی های سیاسی" را به تصویب رساند.

دفتر سیاسی در این جلسه هیات دائم دفتر سیاسی را بشرح زیر انتخاب کرد: رحمان حسین زاده، فاتح شیخ الاسلامی، اصغر کریمی، اسد گلچینی، آذر ماجدی، حسین مردابیگی (حمسور) و آذر مدرسی. بعلاوه دفتر سیاسی کورش مدرسی را به عنوان رئیس دفتر سیاسی، که در عین حال ریاست هیات دائم دفتر سیاسی را نیز برعهده دارد، انتخاب کرد.

دفتر سیاسی

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۷ دسامبر ۲۰۰۲ (۲۶ آذر ۱۳۸۱)

رادیو انترناسیونال
۴۱ متر - ۷۴۹۰ کیلو هرتز
۹ تا ۹:۴۵ شب بوقت تهران
به دیگران اطلاع بدهید
radio7520@yahoo.com
Tel: 0044 7714611099
اطلاعات و پیامگیر رادیو:
0046 8 659 0755
رادیو انترناسیونال روی اینترنت
www.radio-international.org

مرگ بر جمهوری اسلامی!
زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

برای یک دنیای بهتر برنامه تلویزیونی علی جوادی
از طریق ماهواره در تلویزیون "کانال ۱" سه شنبه ها، ۶:۳۰ شب بوقت تهران

یک دنیای بهتر برنامه حزب کمونیست کارگری را بخوانید

است، دیگر اگر نظارت استصوابی هم جزو اختیار شورای نگهبان نباشد که صلاحیت نماینده دو خردادی را نتواند رد کند، چه عاید مردم میشود؟ هیچ خواسته و مطالبه ای که دو خردادیها برای تحقق آن موعظه فرزانوم بکنند، به حل مشکلات مردم و به خواسته های آنها ربطی ندارد. مردم در کار سرنوینی کل حکومت اسلامی هستند و طبیعی است که فرزانوم برای اصلاح رژیم را مسخره بدانند. اما این واقعیت هر چند بر دو خردادیها هم روشن است، چرا باز هم با اما و اگر از فرزانوم حرف میزنند؟ باین دلیل که اولاً آنرا حربه ای برای امتیاز گیری از جناح مقابل میدانند. فکر میکنند که در یک توازن قوایی که هنوز حرکت مردم به در هم پیچیدن قطعی کل حکومت نرسیده باشد، بخشی از مردم ممکن است هنوز برای نه گفتن به کل حکومت از فرزانوم استقبال کنند و در نتیجه وزنه سنگین تری را در مقابل جناح راست داشته باشند. دلیل دوم اینست که بهرحال دو خرداد بدون وجود کل جمهوری اسلامی معنی ندارد و در نتیجه فرزانوم را راهی میدانند که حرکت مردم را بسوی سرنوینی کل رژیم کند نماید. اما اگر در انتخابات سال ۷۶ رای برای مردم با هدف افزایش شکاف درون حکومت اسلامی جانی داشت، امروز که جنبش سرنوینی پیشروی کرده و شکست مفتضحانه پروژه اصلاح رژیم اسلامی هم عیان شده، فرزانوم برای مردم کاملاً پوچ است. فرزانوم شعار مردم نیست،

از صفحه ۱ جایگاه فرزانوم در ...
ایران در مجموع یک حربه سیاسی است که قرار است نقش مردم را در رقم زدن آینده سیاسی ایران و سرنوشت آنان ترمز کند. اما جایگاه شعار فرزانوم برای تغییر در داخل حکومت اسلامی و نقش آن برای تغییر حکومت تفاوتی دارد که لازم میکند جداگانه بررسی شوند، در اینجا ابتدا بطور مختصر به جایگاه این شعار در داخل حکومت میپردازم.

شعار فرزانوم در درون حکومت به دو دلیل مهم پوچ است و هیچ نقشی را در سیر حرکت مردم نمیتواند ایفا کند. اول بدلیل رابطه مردم با جمهوری اسلامی و دوم بدلیل موضع جناح راست در مقابل آن. در داخل حکومت، شعار فرزانوم اساساً از جانب گروه های دو خردادی مطرح میشود که تبلیغ و تهدید میکنند که اگر فلان و بهمان نشود چاره ای جز فرزانوم و مراجعه به آرای عمومی مردم ندارند. اما فرزانوم مثلاً برای افزایش اختیار رئیس جمهوری که نیروی انتظامی اش هر روز اعتراض مردم را سرکوب میکند و بر کل دستگاه سرکوب و وزارت اطلاعات و زندانهایش ریاست میکند، ربطی به آزادی و حقوق و حرمت مردم ندارد. یا جایی که مجلس دو خردادی با تمام هیبتش جلو چشم مردم

است. ادامه دارد